Uradni list Evropske unije

C 381

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

22. oktober 2018

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 381/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 381/02 Zadeva C-256/18 P: Pritožba, ki jo Massimo Campailla vložil 9. aprila 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2018 v zadevi T-759/16, Campailla/Evropska unija 2

2018/C 381/03 Zadeva C-452/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Španija) 11. julija 2018 – XZ/Ibercaja Banco, S.A. 2

2018/C 381/04 Zadeva C-453/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia Vigo (Španija) 11. julija 2018 – Bondora AS/Carlos V. C. 3

2018/C 381/05 Zadeva C-460/18 P: Pritožba, ki jo je HK vložila 12. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 3. maja 2018 v zadevi T-574/16, HK/Komisija 4

2018/C 381/06 Zadeva C-468/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Constanța (Romunija) 18. julija 2018 – R/P 5

2018/C 381/07 Zadeva C-480/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 23. julija 2018 – AS „PrivatBank“ 5

SL

2018/C 381/08 Zadeva C-489/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 26. julija 2018 – Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter 6

2018/C 381/09 Zadeva C-492/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 27. julija 2018 – Openbaar Ministerie/TC 7

2018/C 381/10 Zadeva C-494/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španija) 27. julija 2018 – Bondora AS/XY 8

2018/C 381/11 Zadeva C-496/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 30. julija 2018 – aergpiuaehrpgiuahepriguearg/wtrzbwretgbwgtbwrtbgwbtrg 9

2018/C 381/12 Zadeva C-497/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 30. julija 2018 – aretgbwergbwergbwergbwerbgwe/wergbwregbwergbwergbwergbwergb-werbg 10

2018/C 381/13 Zadeva C-499/18 P: Pritožba, ki jo je družba Bayer CropScience AG vložila 27. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 17. maja 2018 v zadevi T-429/13, Bayer CropScience AG/Evropska komisija 12

2018/C 381/14 Zadeva C-500/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Specializat Cluj (Romunija) 30. julija 2018 – AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala Bucureşti 13

2018/C 381/15 Zadeva C-503/18 P: Pritožba, ki jo je Inge Barnett vložila 26. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 16. maja 2018 v zadevi T-23/17, Barnett/Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) 14

2018/C 381/16 Zadeva C-525/18 P: Pritožba, ki jo je Marion Le Pen vložila 9. avgusta 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 19. junija 2018 v zadevi T-86/17, Le Pen/Evropski parlament 15

2018/C 381/17 Zadeva C-526/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Göteborg (Švedska) 13. avgusta 2018 – AA/Migrationsverket 16

2018/C 381/18 Zadeva C-549/18: Tožba, vložena 27. avgusta 2018 – Evropska komisija/Romunija 17

2018/C 381/19 Zadeva C-556/18: Tožba, vložena 30. avgusta 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija 18

Splošno sodišče

2018/C 381/20 Zadeva T-14/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2018 – Apimab Laboratoires in drugi/Komisija (Varstvo potrošnikov – Določitev mejnih vrednosti policikličnih aromatskih ogljikovodikov v prehranskih dopolnilih – Uredba (EGS) št. 315/93 – Analiza tveganja – Uredba (ES) št. 178/2002 – Očitna napaka pri presoji – Sorazmernost – Načelo prepovedi diskriminacije) 19

2018/C 381/21 Zadeva T-613/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – PH/Komisija (Javni uslužbenci – Zaposlovanje – Splošni javni natečaj – Razpis javnega natečaja EPSO/AST-SC/03/15 – Odločba o izključitvi kandidata iz natečaja – Družinska vez s članom komisije – Enako obravnavanje) 19

2018/C 381/22 Zadeva T-654/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2018 – Foshan Lihua Ceramic/Komisija (Damping – Uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Kitajske – Člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (EU) 2016/1036) – Zavrnitev zahtevka za delni vmesni na damping omejeni pregled dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 917/2011 – Trajna sprememba okoliščin – Vzorčenje – Individualna preiskava – Nesodelovanje v preiskavi, na podlagi katere so bili sprejeti dokončni ukrepi) 20

2018/C 381/23 Zadeva T-788/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – De Geoffroy in drugi/Parlament (Javni uslužbenci – Uradniki – Dopusti – Sprejetje novih smernic parlamenta v zvezi z dopusti – Posamični sklepi, ki so bili na podlagi novih smernic sprejeti glede tolmačev – Obveznost obrazložitve – Očitna napaka pri presoji – Interes službe – Ugovor nezakonitosti) 21

2018/C 381/24 Zadeva T-905/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka NUIT PRECIEUSE – Prejšnja nacionalna besedna znamka EAU PRECIEUSE – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)) 21

2018/C 381/25 Zadeva T-55/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Healy/Komisija (Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Zaposlovanje – Notranji natečaj – Oblikovanje rezervnega seznama za zaposlovanje asistentov – Pogoj za pripustitev k natečaju, ki se nanaša na dobo službovanja pri Komisiji – Nepripustitev k sodelovanju na preizkusih natečaja) 22

2018/C 381/26 Zadeva T-112/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Pelikan/EUIPO – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije NEW ORLEANS PELICANS – Prejšnje besedne znamke Evropske unije in prejšnja nacionalna figurativna znamka Pelikan – Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (EU) št. 2017/1001) 23

2018/C 381/27 Zadeva T-584/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PRIMART Marek Łukasiewicz – Prejšnje nacionalne besedne znamke PRIMA – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8 (1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)) 23

2018/C 381/28 Zadeva T-180/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – Front Polisario/Svet (Ničnostna tožba – Partnerski sporazum med Unijo in Kraljevino Maroko v ribiškem sektorju – Protokol, ki določa ribolovne možnosti iz tega sporazuma – Akt sklenitve – Uporaba navedenega sporazuma in protokola za ozemlje Zahodne Sahare in vode ob njeni obali – Neobstoj procesnega upravičenja – Nedopustnost) 24

2018/C 381/29 Zadeva T-101/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. julija 2018 – Apple Distribution International/Komisija (Tožba za razglasitev ničnosti – Državne pomoči – Načrtovana pomoč Nemčije, ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje filmske produkcije in distribucije – Sklep, s katerim je pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgom – Neobstoj posamičnega nanašanja – Nedopustnost) . . . 25

2018/C 381/30 Zadeva T-251/18 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. avgusta 2018 – IFSUA/Svet (Predlog za izdajo začasne odredbe – Možnosti ribolova za določene vrste ribjega staleža – Ukrepi za ribolov brancinov – Prepoved ribolova v okviru športnega ribolova – Predlog za odlog izvršitve – Neobstoj nujnosti) 26

2018/C 381/31 Zadeva T-417/18 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. julija 2018 – CdT/EUIPO (Začasna odredba – Institucionalno pravo – Prevajalske storitve, potrebne za delovanje EUIPO – Uporaba zunanjih izvajalcev – Predlog za začasne ukrepe – Neobstoj nujnosti) 26

2018/C 381/32 Zadeva T-485/18: Tožba, vložena 9. avgusta 2018 – Compañia de Tranvías de la Coruña/Komisija . 27

2018/C 381/33 Zadeva T-486/18: Tožba, vložena 15. avgusta 2018 – Danske Slagtermestre/Evropska komisija 28

2018/C 381/34 Zadeva T-494/18: Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – PO/ESZD 29

2018/C 381/35 Zadeva T-527/18: Tožba, vložena 6. septembra 2018 – K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnium (tecnicum) 30

2018/C 381/36 Zadeva T-715/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD) 31

2018/C 381/37 Zadeva T-773/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY) 31

2018/C 381/38 Zadeva T-72/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile) 31

2018/C 381/39 Zadeva T-288/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Sky/EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER) 31

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*

(2018/C 381/01)

Zadnja objava

UL C 373, 15.10.2018

Prejšnje objave

UL C 364, 8.10.2018

UL C 352, 1.10.2018

UL C 341, 24.9.2018

UL C 328, 17.9.2018

UL C 319, 10.9.2018

UL C 311, 3.9.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo Massimo Campailla vložil 9. aprila 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2018 v zadevi T-759/16, Campailla/Evropska unija

(Zadeva C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Massimo Campailla (zastopnik: F. Rollinger, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 7. avgusta 2018 pritožbo zavrnilo kot deloma očitno neutemeljeno in deloma očitno brezpredmetno.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Španija) 11. julija 2018 – XZ/Ibercaja Banco, S.A.

(Zadeva C-452/18)

(2018/C 381/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: XZ

Tožena stranka: Ibercaja Banco, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba načelo, da nični pogoji ne zavezujejo (člen 6 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila ([1])), razširiti tudi na poznejše pogodbe in pravne posle glede teh pogojev, kot je pogodba o novaciji?

   In ali je mogoče glede na to, da absolutna ničnost pomeni, da navedeni pogoj ni nikoli obstajal v pravno-finančnem življenju pogodbe, sklepati, da poznejši pravni akti in njihovi učinki na navedeni pogoj, torej pogodba o novaciji, prav tako izginejo iz pravne resničnosti in jih je treba šteti za neobstoječe in brez vsakršnega učinka?

2. Ali so lahko dokumenti, s katerimi se spremenijo ali uskladijo pogoji, o katerih se stranki nista dogovorili in za katera je verjetno, da ne bi prestala nadzora zaradi nepoštenosti in nepreglednosti, del splošnih pogojev poslovanja v smislu določb člena 3 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila in so nični iz istih razlogov kot prvotni dokumenti, ki so bili spremenjeni ali usklajeni?

3. Ali mora biti odpoved sodnim postopkom, ki je določena v pogodbi o novaciji, prav tako nična, ker v pogodbah, ki so jih podpisale stranke, ni bilo informacij, iz katerih bi stranke lahko razbrale, da gre za nični pogoj, niti informacij o denarju ali finančnem znesku, do katerega so upravičene zaradi vračila za obresti, ki so jih plačale zaradi „pogoja o minimalni obrestni meri“?

   Tako se izkaže, da se stranka odpove sodnim postopkom, ne da bi jo banka obvestila, čemu se odpoveduje in kakšnemu znesku se odpoveduje.

4. Če se pogodba o novaciji presoja glede na sodno prakso Sodišča in členov 3(1) in 4(2) Direktive [93/13], ali nov pogoj o minimalni obrestni meri ponovno ne izpolnjuje zahteve po preglednosti in banka ponovno ne izpolnjuje meril preglednosti, določenih v [sodbi Tribunal Supremo (vrhovno sodišče)] z dne 9. maja 2013, ter ne obvesti stranke o resničnem finančnem strošku navedenega pogoja v [pogodbi o] hipotekarnem kreditu, tako da bi bila seznanjena z obrestno mero (in posledičnim obrokom), ki bi jo morala plačati v primeru uporabe novega pogoja o minimalni obrestni meri, in z obrestno mero (in posledičnim obrokom), ki bi jo morala plačati v primeru, če se ne bi uporabil pogoj o minimalni obrestni meri in bi se uporabila obrestna mera, dogovorjena v pogodbi o hipotekarnem kreditu brez omejitve navzdol?

   Drugače povedano, ali bi morala finančna institucija, ko vsili tako imenovani dokument o novaciji „pogojev o minimalni obrestni meri“, presojati preglednost, kakor je določeno v členih 3(1) in 4(2) Direktive [93/13], ter potrošnika obvestiti o znesku, za katerega je bil oškodovan zaradi uporabe „pogojev o minimalni obrestni meri“, ter o obrestih, ki veljajo v primeru neobstoja navedenih pogojev, ter če tega ne stori, ali je to prav tako razlog za ničnost teh dokumentov?

5. Ali se lahko določbe o sodnih postopkih iz splošnih pogojev poslovanja v zvezi s pogodbo o novaciji po svoji vsebini štejejo za nepošten pogoj v smislu člena 3(1) v povezavi s prilogo o nepoštenih pogojih in zlasti s točko (q) te priloge (*nedovoljeni [nepošteni] pogoji so pogoji, katerih namen je izključitev ali omejitev potrošnikove pravice do sprožitve pravnega [sodnega] postopka ali drugega pravnega sredstva*), ker omejujejo pravico potrošnikov do uveljavljanja pravic, ki lahko nastanejo ali se pojavijo po podpisu pogodbe, kot se je zgodilo z možnostjo zahtevati vračilo plačanih obresti v celoti (na podlagi sodbe Sodišča z dne 21. decembra 2016 ([2]))?

([1]) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

([2]) Sodba z dne 21. decembra 2016, Gutiérrez Naranjo in drugi (C-154/15, C-307/15 in C-308/15, EU:C:2016:980).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia Vigo (Španija) 11. julija 2018 – Bondora AS/Carlos V. C.

(Zadeva C-453/18)

(2018/C 381/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bondora AS

Tožena stranka: Carlos V. C.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih [nepoštenih] pogojih v potrošniških pogodbah ([1]) in sodno prakso, ki jo razlaga, razlagati tako, da navedeni člen Direktive nasprotuje nacionalnemu predpisu, kot je končna določba 23, [točka 2], zakona 1/2000 z dne 7. januarja o civilnem postopku, ki določa, da vlogi za evropski plačilni nalog ni treba priložiti nobene dokumentacije, ki se ne dopusti niti, če bi bila predložena?

2. Ali je treba člen 7(2)(e) Uredbe št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 ([2]) razlagati tako, da navedena določba ne preprečuje, da se lahko od upnika zahteva, da predloži dokumentacijo, na katero opira svoj zahtevek iz naslova potrošniškega posojila, ki sta ga sklenila prodajalec ali ponudnik in potrošnik, če sodišče meni, da je preučitev dokumenta nujna za ugotavljanje morebitnega obstoja nepoštenih pogojev v pogodbi, ki sta jo podpisali stranki, in s tem izpolniti določbe Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih [nepoštenih] pogojih v potrošniških pogodbah in sodno prakso, ki jo razlaga?

([1]) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.
([2]) Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL 2006, L 399. str. 1).

Pritožba, ki jo je HK vložila 12. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 3. maja 2018 v zadevi T-574/16, HK/Komisija

(Zadeva C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: HK (zastopnika: A. Champetier, S. Rodrigues, avocats)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

— Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;

— razveljavi naj se sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 (zadeva T-574/16);

— zadeva naj se obravnava, tako da se ugodi zahtevkom pritožnice, podanim na prvi stopnji, vključno s tem, da se toženi stranki naloži plačilo stroškov; ali, v nasprotnem primeru,

— zadeva naj se vrne Splošnemu sodišču v odločanje, pri čemer se o stroški pritožbe torej odloči v skladu s členom 184 Poslovnika Sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja dva pritožbena razloga. Prvi pritožbeni razlog je kršitev člena 17, prvi odstavek, Priloge VIII h Kadrovskim predpisom in dvoumna, nedosledna in protislovna obrazložitev. Drugi pritožbeni razlog je kršitev načela prepovedi diskriminacije in nezadostnost obrazložitve.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Constanța (Romunija) 18. julija 2018 – R/P

(Zadeva C-468/18)

(2018/C 381/06)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Judecătoria Constanța

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: R

Tožena stranka: P

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je določbe člena 3(a) in (d) ter člena 5 Uredbe št. 4/2009 ([1]), če je bila pri sodišču države članice vložena tožba s tremi zahtevki, ki se nanašajo na razveljavitev zakonske zveze staršev mladoletnega otroka, starševsko odgovornost do mladoletnega otroka in preživninske obveznosti staršev do mladoletnega otroka, mogoče razlagati tako, da je sodišče, ki odloča o razvezi zakonske zveze in ki je hkrati tudi sodišče v kraju običajnega prebivališča tožene stranke ter sodišče, pred katerim se je tožena stranka spustila v postopek, pristojno za odločanje o plačilu preživnine za mladoletnega otroka, čeprav se je izreklo za nepristojno za odločanje o starševski odgovornosti do mladoletnega otroka, oziroma ali lahko o zahtevku v zvezi s plačilom preživnine odloča samo sodišče, pristojno za odločanje o zahtevku v zvezi s starševsko odgovornostjo do mladoletnega otroka?

2. Ali se mora v istem primeru v zvezi s pristojnostjo nacionalnega sodišča zahtevek v zvezi s plačilom preživnine za mladoletnega otroka obravnavati skupaj z zahtevkom o starševski odgovornosti, kot določa člen 3(d) navedene uredbe?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje negativen, ali je v korist mladoletnega otroka, da sodišče države članice, ki je pristojno na podlagi člena 3(a) Uredbe (ES) št. 4/2009, odloča o vprašanju preživninske obveznosti starša do mladoletnega otroka, rojenega v zakonski zvezi, za katero je bil vložen zahtevek za njeno razveljavitev, ob upoštevanju, da se je to sodišče izreklo za nepristojno za odločanje o starševski odgovornosti, ker je bilo pravnomočno ugotovljeno, da niso izpolnjene zahteve iz člena 12 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in v sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 ([2])?

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL L 7, 2009, str. 1).

([2]) UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 209.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 23. julija 2018 – AS „PrivatBank“

(Zadeva C-480/18)

(2018/C 381/07)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vložnica revizije: AS „PrivatBank“

Druga stranka v postopku: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna zakonodaja, ki določa, da [latvijska] komisija [za finančne in kapitalske trge] lahko obravnava pritožbe uporabnikov plačilnih storitev, tudi v zvezi s plačilnimi storitvami, ki niso izvedene v eurih ali v nacionalni valuti države članice, in torej presoja kršitve zakona [o plačilnih storitvah in elektronskem denarju] ter naloži sankcije, v skladu s členom 2(2) Direktive ([1])?

2. Ali je treba člena 20(1) in (5) ter 21(2) Direktive razlagati tako, da predvidevata možnost, da pristojni organ nadzira in nalaga sankcije tudi v zvezi s plačilnimi storitvami, ki niso bile izvedene v eurih ali valuti države članice izven euroobmočja?

3. Ali je za namene izvajanja nalog nadzora, določenih v členih 20 in 21 Direktive, ali za namene pritožbenih postopkov iz členov od 80 do 82 Direktive pristojni organ upravičen reševati spore med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev, ki izhajajo iz pravnih razmerij, na katere se nanaša člen 75 Direktive, in določiti, katera oseba odgovarja za transakcijo, ki ni bila izvršena oziroma je bila izvršena napačno?

4. Ali mora pristojni organ, ko izvaja naloge nadzora, določene v členih 20 in 21 Direktive, ali pritožbene postopke iz členov od 80 do 82 Direktive, upoštevati arbitražno odločbo, s katero je bil rešen spor med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom plačilnih storitev?

([1]) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL 2007, L 319, str. 1)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 26. julija 2018 – Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter

(Zadeva C-489/18)

(2018/C 381/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Farmland Kft.

Tožena stranka: Földművelésügyi Miniszter

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s pravom Unije združljiva ureditev iz 22/2010. (III.16.) FVM rendelet (uredba ministra za kmetijstvo in razvoj podeželja št. 22/2010 z dne 10. marca 2010), 34/2010. (IV.9.) FVM rendelet (uredba ministra za kmetijstvo in razvoj podeželja št. 34/2010 z dne 9. aprila 2010), 25/2011. (IV.7.) VM rendelet (uredba ministra za razvoj podeželja št. 25/2011 z dne 7. aprila 2011) in 22/2011. (III.25.) VM rendelet (uredba ministra za razvoj podeželja št. 22/2011 z dne 25. marca 20111), v skladu s katero se kmetov zahtevek za pomoč zavrne zgolj na podlagi sklopa meril glede t. i. „upravičenega uporabnika zemljišč“ iz nacionalnega prava in zaradi neobstoja t.i. „lista o uporabi zemljišč“, ki je določen v okviru teh meril, če pridelovalec Unije sicer izpolnjuje druga merila glede zahtevka za plačila oziroma lahko dokaže, da so mu bile površine, glede katerih zahteva pomoč, na razpolago, se pravi je upravljal z njimi in jih je izkoriščal?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali pravo Unije zahteva, da nacionalna agencija za izplačila pri odločanju o zahtevku za plačila upošteva tudi druge dokaze za to, da so površine „na razpolago kmetu“, kot to določa člen 124 Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 ([1])?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: kakšne pravne posledice ima z vidika prava Unije oziroma kako je treba glede na omejevalno nacionalno določbo, kot je sklop meril glede „upravičenega uporabnika zemljišč“, razlagati oziroma presojati „izjavo kmeta, da je seznanjen s pogoji, ki zadevajo zadevne sheme pomoči“, ki je za enotni zahtevek predpisana s členom 12[(1)](e) Uredbe Komisije (ES) št. 1122/2009 ([2])?

4. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: kakšne pravne posledice ima z vidika prava Unije oziroma kako je treba razlagati oziroma presojati obveznost, ki jo je določila država članica, da se v enotnem zahtevku poda izjava o izpolnjevanju sklopa meril glede „upravičenega uporabnika zemljišč“ ali o tem, da so podani administrativni pogoji v zvezi s to omejevalno nacionalno določbo?

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL 2009, L 30, str. 16).

([2]) Uredba Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. novembra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina (UL 2009, L 316, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 27. julija 2018 – Openbaar Ministerie/TC

(Zadeva C-492/18)

(2018/C 381/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Openbaar Ministerie

Tožena stranka: TC

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v primeru, v katerem

— je izvršitvena država članica člen 17 Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ([1]) prenesla tako, da je treba pripor zaradi izročitve zahtevane osebe vedno odpraviti, ko je prekoračen 90-dnevni rok za sprejetje končne odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje in predajo, in

— so sodišča te države članice razlagala nacionalno pravo tako, da se tek roka za odločitev prekine, ko izvršitveni pravosodni organ odloči, da bo predložil vprašanje za predhodno odločanje Sodišču ali da bo počakal na odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložil drug izvršitveni pravosodni organ, ali da bo odložil odločitev o predaji zaradi dejanske nevarnosti nečloveških ali nehumanih razmer v priporu v odreditveni državi članici,

ohranitev pripora zaradi izročitve begosumne osebe, katere predaja je zahtevana, kadar ta pripor traja več kot 90 dni od prijetja zahtevane osebe, v nasprotju s členom 6 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije?

([1]) Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34 – 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španija) 27. julija 2018 – Bondora AS/XY

(Zadeva C-494/18)

(2018/C 381/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bondora AS

Tožena stranka: XY

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna zakonodaja, kot je odstavek 4 končne določbe 23 LEC, ki ne dovoli, da bi se predložili ali zahtevali pogodba niti razčlenitev dolga po postavkah v primeru zahtevka, kjer je tožena stranka potrošnik in obstajajo indici, da se morda terjajo zneski, ki temeljijo na nepoštenih pogojih, v skladu s členom 38 Listine, členom 6(1) [PEU] in členoma 6(1) in 7(1) Direktive 13/93 ([1])?

2. Ali je v skladu s členom 7(2)(d) Uredbe 1896/2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog ([2]), da se v primeru terjatev proti potrošniku zahteva, da tožeča stranka v točki 11 obrazca A navede razčlenitev dolga, ki ga terja, po postavkah? Prav tako, ali je v skladu z navedeno določbo, če se zahteva, da se v tej isti točki 11 poleg glavnega predmeta pogodbe navede vsebina določil pogodbe, ki so podlaga za terjatve proti potrošniku, da bi se presodila njihova nepoštenost?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, se Sodišče prosi, naj se izreče o tem, ali je mogoče v skladu s trenutno ureditvijo v Uredbi 1896/2006 po uradni dolžnosti pred izdajo evropskega plačilnega naloga preveriti, ali se v potrošniški pogodbi uporabljajo nepošteni pogoji, in na podlagi katere določbe je to preverjanje mogoče izvesti.

4. Če v skladu s trenutno ureditvijo v Uredbi 1896/2006 preverjanje obstoja nepoštenih pogojev po uradni dolžnosti ni mogoče pred izdajo evropskega plačilnega naloga, se Sodišče prosi, naj se izreče o veljavnosti navedene uredbe glede na člen 38 Listine in člen 6(1) [PEU].

([1]) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

([2]) Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL 2006, L 399, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 30. julija 2018 – aergpiuaehrpgiuahepriguearg/wtrzbwretgbwgtbwrtbgwbtrg

(Zadeva C-496/18)

(2018/C 381/11)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Tožena stranka: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Druga stranka: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 41(1) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, uvodne izjave 2, 25, 27 in 36 Direktive 2007/66/ES ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil, člen 1(1) in (3) Direktive Sveta 92/13/EGS ([2]) z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju ter v tem okviru načelo pravne varnosti kot splošno načelo prava Unije ter zahtevo po učinkovitosti in hitrosti revizij, ki so na voljo na področju javnega naročanja zoper odločbe naročnikov, razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, ki v zvezi s pogodbami o izvedbi javnega naročila, sklenjenimi pred začetkom veljavnosti te zakonodaje, po izteku zastaralnih rokov za revizijo, določenih v prejšnji zakonodaji države članice za preiskavo kršitev na področju javnega naročanja, ki so bile storjene pred začetkom veljavnosti navedene nove zakonodaje, na splošno dovoljuje pristojnemu organu (za spremljanje), da sam v roku, določenem v tej novi zakonodaji, začne postopek, da bi raziskal določeno kršitev na področju javnega naročanja, in da meritorno odloči ter posledično ugotovi, da je bila kršitev storjena, naloži sankcijo na področju javnega naročanja in uveljavi posledice ničnosti pogodbe?

2. Ali se lahko pravne norme in načela, na katere se sklicuje prvo vprašanje, uporabijo – poleg za učinkovito uveljavljanje (subjektivne in osebne) pravice do pravnega varstva, ki jo imajo zainteresirani za dodelitev javnega naročila – tudi za pravico začeti in voditi postopek revizije, ki jo imajo organi (za spremljanje), ustanovljeni s pravnim redom države članice in pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, ter katerih naloga je zaščita javnega interesa?

3. Ali iz člena 99(1) in (2) Direktive 2014/25/EU ([3]) Evropskega parlamenta in Sveta o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES ([4]) izhaja, da lahko pravo države članice s sprejetjem novega zakona zaradi zaščite finančnih interesov Unije na področju javnega naročanja na splošno dovoli, da organi (za spremljanje), ki so v skladu s pravnim redom države članice pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, in katerih naloga je zaščita javnega interesa, preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, ki so bile storjene pred začetkom veljavnosti navedenega zakona, ter začnejo in vodijo postopek, čeprav so zastaralni roki v skladu s prejšnjo zakonodajp že potekli?

4. Ali je ob upoštevanju pravnih norm in načel, na katera se sklicuje prvo vprašanje, pri presoji združljivosti pooblastila za preiskovanje, podeljenega organom (za spremljanje) in opisanega v prvem in tretjem vprašanju, s pravom Unije pomembno, kakšne so bile pravne, normativne, tehnične ali sistemske praznine ali ovire druge vrste, zaradi katerih kršitev na področju javnega naročanja ni bila predmet preiskave takrat, ko je bila storjena?

5. Ali je treba člena 41(1) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, uvodne izjave 2, 25, 27 in 36 Direktive 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil, člen 1(1) in (3) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju ter v tem okviru načelo pravne varnosti kot splošno načelo prava Unije, zahtevo po učinkovitosti in hitrosti revizij zoper odločbe naročnikov in načelo sorazmernosti razlagati tako, da lahko – tudi če je glede na ta načela mogoče podeliti pooblastilo, na katero se nanašajo prva štiri vprašanja, organom (za spremljanje), ki so v skladu s pravnim redom države članice pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, in katerih naloga je zaščita javnega interesa – nacionalno sodišče presoja razumnost in sorazmernost časa, ki je pretekel med storitvijo kršitve, iztekom prej določenega zastaralnega roka za revizijo in začetkom postopka preiskave kršitve, ter iz tega izpelje pravno posledico neveljavnosti sporne odločbe ali drugo posledico, določeno s pravom države članice?

([1]) UL 2007, L 335, str. 31.
([2]) UL 1992, L 76, str. 14.
([3]) Direktiva z dne 26. Februarja 2014 (UL 2014, L 94, str. 243).
([4]) Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL 2004, L 134, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 30. julija 2018 – aretgbwergbwergbwergbwerbgwe/wergbwregbwergbwergbwergbwergbwerbg

(Zadeva C-497/18)

(2018/C 381/12)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Budapesti Közlekedési Zrt.

Tožena stranka: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Druga stranka: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 41(1) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, uvodne izjave 2, 25, 27 in 36 Direktive 2007/66/ES ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil, člen 1(1) in (3) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS ([2])) ter v tem okviru načelo pravne varnosti kot splošno načelo prava Unije ter zahtevo po učinkovitosti in hitrosti revizij, ki so na voljo na področju javnega naročanja zoper odločbe naročnikov, razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, ki v zvezi s pogodbami o izvedbi javnega naročila, sklenjenimi pred začetkom veljavnosti te zakonodaje, po izteku zastaralnih rokov za revizijo, določenih v prejšnji zakonodaji države članice za preiskavo kršitev na področju javnega naročanja, ki so bile storjene pred začetkom veljavnosti navedene nove zakonodaje, na splošno dovoljuje pristojnemu organu (za spremljanje), da sam v roku, določenem v tej novi zakonodaji, začne postopek, da bi raziskal določeno kršitev na področju javnega naročanja, in da posledično ugotovi, da je bila kršitev storjena, naloži sankcijo na področju javnega naročanja in uveljavi posledice ničnosti javnega naročila?

2. Ali se lahko pravne norme in načela, na katere se sklicuje prvo vprašanje, uporabijo – poleg za učinkovito uveljavljanje (subjektivne in osebne) pravice do pravnega varstva, ki jo imajo zainteresirani za dodelitev javnega naročila – tudi za pravico začeti in voditi postopek revizije, ki jo imajo organi (za spremljanje), ustanovljeni s pravnim redom države članice in pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, ter katerih naloga je zaščita javnega interesa?

3. Ali iz člena 83(1) in (2) Direktive 2014/24/EU ([3]) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES ([4]) izhaja, da lahko pravo države članice s sprejetjem novega zakona zaradi zaščite finančnih interesov Unije na področju javnega naročanja na splošno dovoli, da organi (za spremljanje), ki so v skladu s pravnim redom države članice pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, in katerih naloga je zaščita javnega interesa, preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, ki so bile storjene pred začetkom veljavnosti navedenega zakona, ter začnejo in vodijo postopek, čeprav so zastaralni roki v skladu s prejšnjo zakonodajo že potekli?

4. Ali je ob upoštevanju pravnih norm in načel, na katera se sklicuje prvo vprašanje, pri presoji združljivosti pooblastila za preiskovanje, podeljenega organom (za spremljanje) in opisanega v prvem in tretjem vprašanju, s pravom Unije pomembno, kakšne so bile pravne, normativne, tehnične ali sistemske praznine ali ovire druge vrste, zaradi katerih kršitev na področju javnega naročanja ni bila predmet preiskave takrat, ko je bila storjena?

5. Ali je treba člena 41(1) in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, uvodne izjave 2, 25, 27 in 36 Direktive 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil, člen 1(1) in (3) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS) ter v tem okviru načelo pravne varnosti kot splošno načelo prava Unije, zahtevo po učinkovitosti in hitrosti revizij zoper odločbe naročnikov in načelo sorazmernosti razlagati tako, da lahko – tudi če je glede na ta načela mogoče podeliti pooblastilo, na katero se nanašajo prva štiri vprašanja, organom (za spremljanje), ki so v skladu s pravnim redom države članice pooblaščeni, da po uradni dolžnosti odkrivajo in preiskujejo kršitve na področju javnega naročanja, in katerih naloga je zaščita javnega interesa – nacionalno sodišče presoja razumnost in sorazmernost časa, ki je pretekel med storitvijo kršitve, iztekom prej določenega zastaralnega roka za revizijo in začetkom postopka preiskave kršitve ter iz tega izpelje pravno posledico neveljavnosti sporne odločbe ali drugo posledico, določeno s pravom države članice?

([1]) UL 2007, L 335, str. 31.
([2]) UL 1989, L 395, str. 33.
([3]) Direktiva z dne 26. Februarja 2014 (UL 2014, L 94, str. 65).
([4]) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL 2004, L 134, str. 114).

Pritožba, ki jo je družba Bayer CropScience AG vložila 27. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 17. maja 2018 v zadevi T-429/13, Bayer CropScience AG/Evropska komisija

(Zadeva C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Bayer CropScience AG (zastopniki: K. Nordlander, advokat, C. Zimmermann, avocat, A. Robert, advocate, M. Zdzieborska, Solicitor)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoïdées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Kingdom of Sweden, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-429/13;

— ugodi predlogu, ki je bil podan na prvi stopnji, in razveljavi Uredbo št. 485/2013 v delu, v katerem se nanaša na pritožnico; ([1])

— nasprotni stranki naloži, naj poleg svojih stroškov nosi tudi stroške pritožnice, ki so nastali na prvi in drugi stopnji postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo iz naslednjih razlogov.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da se lahko zvišanje stopnje gotovosti prejšnjih znanstvenih spoznanj šteje za „nova" znanstvena spoznanja v smislu člena 21(1) Uredbe št. 1107/2009. ([2])

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 21(3) Uredbe št. 1107/2009 s tem, da je ugotovilo, da se od EFSA ni zahtevalo, da svojo oceno tveganja utemelji na uradnih smernicah, ki so se uporabljale v času preizkusa.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je uporabilo člen 21(3) Uredbe o fitofarmacevtskih sredstvih.

Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker ni določilo ustrezne ravni znanstvene gotovosti, potrebne za dokaz zatrjevanega tveganja, ki je potreben za uporabo previdnostnih ukrepov.

Peti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker ni uporabilo meril celovite in natančne presoje tveganja, ki jo je treba opraviti pred sprejetjem previdnostnih ukrepov.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je napačno opredelilo obseg in s tem, da ni upoštevalo zahtev za oceno učinkov, ki jo je treba opraviti pred sprejetjem previdnostnih ukrepov.

([1]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 485/2013 z dne 24. maja 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede pogojev za registracijo aktivnih snovi klotianidin, tiametoksam in imidakloprid ter prepovedi uporabe in prodaje semen, tretiranih s fitofarmacevtskimi sredstvi, ki vsebujejo navedene aktivne snovi (UL 2013, L 139, str. 12).

([2]) Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL 2009, L 309, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Specializat Cluj (Romunija) 30. julija 2018 – AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala Bucureşti

(Zadeva C-500/18)

(2018/C 381/14)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AU

Toženi stranki: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala Bucureşti

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali nacionalno sodišče pri razlagi izraza „majhni vlagatelj“ iz člena 4(1)(12) Direktive 2004/39/[ES] ([1]) sme/mora uporabiti enaka merila za razlago kot za opredelitev pojma potrošnika iz člena 2(b) Direktive 93/13/EGS ([2])?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, pod katerimi pogoji se lahko torej „majhni vlagatelj“ v smislu Direktive 2004/[39/ES] v sporu, kakršen je spor o glavni stvari, sklicuje na položaj potrošnika?

3. In zlasti, ali je to, da „majhni vlagatelj“ v smislu Direktive 2004/[39/ES] izvede veliko število trgovanj v sorazmerno kratkem času in vloži precejšen znesek denarja v finančne instrumente, kakršni so opredeljeni v členu 4 [(1)], točka 17, Direktive 2004/39/[ES], ustrezno merilo pri presoji, ali ima „majhni vlagatelj“ v smislu iste direktive položaj potrošnika?

4. Ali nacionalno sodišče pri ugotavljanju lastne pristojnosti, glede na to, da mora ugotoviti, ali se v določenem primeru uporabljata člen 17(1)(c) ali člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 ([3]), sme in/ali mora upoštevati materialnopravno podlago, ki jo uveljavlja tožeča stranka (izključno nepogodbena odgovornost) pri izpodbijanju pogojev, ki so po njenem mnenju nepošteni v smislu Direktive 93/13/EGS, zaradi česar naj bi se materialno pravo, ki se uporablja, določilo v skladu z Uredbo (ES) št. 864/2007 (Rim II) ([4]), ali je zaradi morebitne opredelitve tožeče stranke kot potrošnika materialnopravna podlaga njenega zahtevka nepomembna?

([1]) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 263).

([2]) Direktiva Sveta 93/31/EGS z dne 14. junija 1993 o stojalih za dvokolesna motorna vozila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 2, str. 67).

([3]) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 2012, str. 1).

([4]) Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 2007, str. 40).

Pritožba, ki jo je Inge Barnett vložila 26. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 16. maja 2018 v zadevi T-23/17, Barnett/Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO)

(Zadeva C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Inge Barnett (zastopnika: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Druga stranka v postopku: Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO)

Predlogi

Primarno:

— razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 16. maja 2018, Barnett/EESO, T-23/17, EU:T:2018:271;

— razglasitev ničnosti odločbe EESO z dne 21. marca 2016, sprejete za izvršitev sodbe z dne 22. septembra 2015, Barnett/EESO, F-20/14, EU:F:2015:107;

— naložitev plačila stroškov EESO.

Podredno:

— razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 16. maja 2018, Barnett/EESO, T-23/17, EU:T:2018:271;

— razglasitev ničnosti odločbe EESO z dne 21. marca 2016, sprejete za izvršitev sodbe z dne 22. septembra 2015, Barnett/EESO, F-20/14, EU:F:2015:107;

— naložitev EESO, da pritožnici plača znesek 207 994,14 EUR iz naslova nastale premoženjske škode, povišan za zamudne obresti, izračunane od datuma zapadlosti dolgovanih zneskov po obrestni meri, ki jo določa ECB za operacije glavnega refinanciranja, povišani za tri točke in pol, in znesek 25 000 EUR iz naslova nastale nepremoženjske škode;

— naložitev plačila stroškov EESO.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče večkrat napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da se lahko EESO pri izvršitvi sodbe Sodišča za uslužbence omeji na ponovno preučitev kandidature pritožnice ob upoštevanju domnevnega interesa službe, ki je bil opredeljen tri leta po sprejetju prve odločitve o zavrnitvi njene kandidature in je bil strankam do 21. marca 2016 neznan. Ta domnevni interes službe, ki stranki onemogoča vpis na seznam upravičencev, ker naj bi bila nepogrešljiva za dobro delovanje službe, naj ne bi bil povezan z upoštevnima SDI EESO. Poleg tega naj bi bil ta domnevni interes službe naveden brez posvetovanja s skupnim odborom. Ta skupni organ pa naj bi leta 2013 navedel, da se bo v primeru odpovedi enega od dveh upravičencev ukrepa, predlagalo, naj se ta korist ob upoštevanju interesa službe prizna pritožnici.

Pritožnica trdi tudi, da Splošno sodišče ni upoštevalo pravnomočnosti sodbe Sodišča za uslužbence.

Nazadnje, v izpodbijani sodbi naj bi bilo pravo napačno uporabljeno, ker je Splošno sodišče menilo, da je bil EESO kljub razveljavitvi pravne podlage, ki je potrebna za sprejetje izpodbijane odločbe, še vedno pristojen za sprejetje odločitve v zvezi s kandidaturo pritožnice. Splošno sodišče naj bi v odgovoru na ta tožbeni razlog med drugim izkrivilo trditve, ki so bile navedene v podporo ugovoru nepristojnosti, ki ga je podala pritožnica.

Pritožba, ki jo je Marion Le Pen vložila 9. avgusta 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 19. junija 2018 v zadevi T-86/17, Le Pen/Evropski parlament

(Zadeva C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Marion Le Pen (zastopnik: R. Bosselut, avocat)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlogi

— Sodba šestega senata Splošnega sodišča z dne 19. junija 2018 v zadevi T-86/17 naj se razveljavi.

Posledično naj se:

— razglasi ničnost sklepa generalnega sekretarja Parlamenta z dne 5. decembra 2016, sprejetega na podlagi člena 68 Sklepa 2009/C 159/01 predsedstva Evropskega parlamenta z 19. maja in 9. julija 2008 „o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta“, kakor je bil spremenjen, s katerim je bila ugotovljena terjatev v znesku 298 497,87 EUR;

— razglasi ničnost opomina št. 2016-1560, vročenega 6. decembra 2016, s katerim je bila pritožnica obveščena, da je bila do nje ugotovljena terjatev v skladu s sklepom generalnega sekretarja z dne 5. decembra 2016, in s katerim je bilo naloženo vračilo neupravičeno izplačanih zneskov iz naslova parlamentarne pomoči na podlagi člena 68 izvedbenih ukrepov v zvezi s Statutom poslancev ter členov 78, 79 in 80 Finančne uredbe;

— določi znesek, ki ga je treba dodeliti pritožnici za povračilo nepremoženjske škode, ki ji je nastala zaradi neutemeljenih obtožb, podanih pred zaključkom preiskave, škodovanja njenega ugleda ter velikih neprijetnosti v njenem zasebnem in političnem življenju, nastalih zaradi izpodbijanega sklepa;

— določi znesek, ki ga je treba dodeliti pritožnici iz naslova stroškov postopka;

— Parlamentu naloži plačilo vseh stroškov;

— pred sprejetjem odločitve pozove Parlament, naj predloži upravni spis v zvezi z osebo CG, izpisek prihodov in odhodov osebe CG na sedež Parlamenta v Strasbourgu in Bruslju, anonimno pismo, na podlagi katerega se je začel sporni postopek, ter spis urada OLAF v zvezi s pritožnico in njeno pomočnico.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravo Unije, napačno uporabilo pravo in storilo bistvene kršitve postopka. Pritožnica je izčrpno utemeljila predložitev novih dokazov med postopkom zaradi novih dejstev. Ti dokazi pomenijo dopolnitev dokazov, ki so bili predloženi pred generalnim sekretarjem Parlamenta. Splošno sodišče je imelo neomejeno pristojnost, na podlagi katere je bilo treba upoštevati te dokaze, da bi se presodilo, ali je parlamentarni pomočnik dejansko delal, in torej, ali je zahtevek za povračilo neupravičeno izplačanih zneskov utemeljen. Poleg tega je Parlament z nekaterimi od teh dokazov razpolagal, vendar so bili ti pritožnici prikriti.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravico do obrambe in storilo bistvene kršitve postopka. To, da generalni sekretar Parlamenta pritožnice ni zaslišal in da ji ni bil posredovan spis, pomeni kršitev pravice pritožnice do obrambe, njene pravice, da bi bila pred sprejetjem kakršne koli odločbe, tudi upravne, osebno zaslišana, načel enakosti orožij in postopkovne pravičnosti, pravice do nepristranskega sodišča in prepovedi odrekanja sodnega varstva, ki izhajata iz določb izvedbenih ukrepov v zvezi s Statutom poslancev, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6 EKČP in splošnih pravnih načel. Splošno sodišče prav tako ni ugotovilo pomanjkljivosti obrazložitve v sklepu generalnega sekretarja.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravo Unije, napačno uporabilo pravo in pravno napačno opredelilo dejstva, izkrivilo je dejstva in dokaze, ravnalo je diskriminatorno in na podlagi *fumus persecutionis*, prav tako pa je kršilo načeli varstva legitimnih pričakovanj in zakonitosti.

Četrti pritožbeni razlog: zloraba pooblastil, saj je z izpodbijano sodbo potrjeno ravnanje generalnega sekretarja Parlamenta, katerega resnični namen in končni cilj sta bila škodovati pritožnici in njeni stranki.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Göteborg (Švedska) 13. avgusta 2018 – AA/Migrationsverket

(Zadeva C-526/18)

(2018/C 381/17)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Förvaltningsrätten i Göteborg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AA

Tožena stranka: Migrationsverket

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma ali Zakonika o schengenskih mejah nasprotujejo nacionalnim pravilom, kot so ta v členu 16f zakona št. 752 iz leta 2016 o začasnih omejitvah možnosti pridobitve dovoljenja za prebivanje na Švedskem, ki določajo, da se dovoljenje za prebivanje zaradi višjega sekundarnega izobraževanja lahko izda državljanu tretje države, ki je v državi članici, tudi če je identiteta navedenega tujca negotova in če ta identitete, ki jo je prijavil, ne more prepričljivo izkazati?

2. Če se šteje, da v takem položaju schengenski pravni red vsebuje zahtevo, da se identiteta dokaže z gotovostjo ali da je bila prepričljivo izkazana, ali je določbe direktive o vračanju ([1]) ali drugega instrumenta prava Unije mogoče razlagati tako, da dovoljujejo odstopanje od navedene zahteve na področju identitete?

([1]) Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 2008, str. 98).

Tožba, vložena 27. avgusta 2018 – Evropska komisija/Romunija

(Zadeva C-549/18)

(2018/C 381/18)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon, agenti)

Tožena stranka: Romunija

Predlogi tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Romunija s tem, da pred 26. junijem 2017 ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov potrebnih za uskladitev z Direktivo 2015/849/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES ([1]) ali, v vsakem primeru, ker teh ukrepov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 67 te direktive;

— Romuniji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo kazni v višini 21 974,40 EUR za vsak dan zamude, od dneva izreka sodbe v tej zadevi, zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve izvedbenih ukrepov v zvezi z Direktivo 2015/849/EU;

— Romuniji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo pavšalnega zneska, na osnovi dnevnega zneska 6 016,80 EUR, pomnoženega s številom dni od dneva po izteku roka za izvedbo, določenega z zadevno direktivo, do dneva izpolnitve obveznosti s strani Romunije, ali, ob neizpolnitvi obveznosti, do dneva izreka sodbe Sodišča, brez poseganja v prekoračitev minimalnega pavšalnega zneska 1 887 000 EUR;

— Romuniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

1. V skladu s členom 67 Direktive 2015/849/EU morajo države članice uveljaviti zakonske in druge določbe za uskladitev z Direktivo pred 26. junijem 2017. Zaradi nesporočitve izvedbenih ukrepov s strani Romunije, se je Komisija odločila, da zadevo predloži Sodišču.

2. Komisija s sodbo predlaga Sodišču, naj Romuniji v skladu s členom 260(3) naloži plačilo pavšalnega zneska in kazni.

([1]) UL 2015, L 141, str. 73.

Tožba, vložena 30. avgusta 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-556/18)

(2018/C 381/19)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve in S. Pardo Quintillán, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke

— Sodišče naj v skladu s členom 258, prvi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da javnosti ni obvestila in se z njo ni posvetovala glede pregledovanja in posodabljanja načrtov upravljanja povodij, ter s tem, da ni izvedla ter objavila pregledovanja in posodabljanja načrtov upravljanja povodij za vodna območja Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma in El Hierro in Komisije o tem ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 13(7) v povezavi s členom 13(1) ter iz člena 14 in člena 15(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ([1]);

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2000/60/ES je v skladu z njenim členom 25 začela veljati na dan njene objave v Uradnem listu Evropskih skupnosti, in sicer 22. decembra 2000. Zato je bilo treba načrte za upravljanje povodij v skladu s členom 13(6) objaviti najkasneje 22. decembra 2009, njihov prvi pregled in posodobitev pa bi bilo treba v skladu s členom 13(7) izvesti najkasneje 22. decembra 2015.

Komisija meni, da Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti na podlagi navedenih določb Direktive 2000/60/ES, ker javnosti ni obvestila in se z njo ni posvetovala glede pregledovanja in posodabljanja načrtov upravljanja povodij in ker ni izvedla ter objavila pregledovanja in posodabljanja načrtov upravljanja povodij za vodna območja Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma in El Hierro in Komisije o tem ni obvestila v roku dveh mesecev, določenem v njenem obrazloženem mnenju z dne 5. oktobra 2017.

([1]) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 275.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2018 – Apimab Laboratoires in drugi/Komisija

(Zadeva T-14/16) ([1])

(Varstvo potrošnikov – Določitev mejnih vrednosti policikličnih aromatskih ogljikovodikov v prehranskih dopolnilih – Uredba (EGS) št. 315/93 – Analiza tveganja – Uredba (ES) št. 178/2002 – Očitna napaka pri presoji – Sorazmernost – Načelo prepovedi diskriminacije)

(2018/C 381/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Apimab Laboratoires (Clermont-l'Hérault, Francija) in sedem drugih tožečih strank, ki so navedene v prilogi k sodbi (zastopnik: A. de Brosses, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: K. Herbout-Borczak in C. Valero, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti (ES) št. 1881/2006 glede mejnih vrednosti policikličnih aromatskih ogljikovodikov v kakavovih vlaknih, bananinem čipsu, prehranskih dopolnilih, posušenih zeliščih in posušenih začimbah (UL 2015, L 282, str. 11).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družba Apimab Laboratoires in druge tožeče stranke, ki so navedene v prilogi, nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.*

([1]) UL C 90, 7.3.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – PH/Komisija

(Zadeva T-613/16) ([1])

(Javni uslužbenci – Zaposlovanje – Splošni javni natečaj – Razpis javnega natečaja EPSO/AST-SC/03/15 – Odločba o izključitvi kandidata iz natečaja – Družinska vez s članom komisije – Enako obravnavanje)

(2018/C 381/21)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: PH (zastopnik: M. Cornacchia, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Gattinara in L. Radu Bouyon, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe z dne 19. maja 2016, s katero je bila v odgovor na zahtevo za ponovno preučitev, ki jo je vložila tožeča stranka, potrjena izključitev tožeče stranke iz javnega natečaja EPSO/AST-SC/03/15.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *PH se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 371, 10.10.2016 (zadeva je bila sprva registrirana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-43/16 in nato 1.9.2016 prenesena na Splošno sodišče Evropske unije).

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2018 – Foshan Lihua Ceramic/Komisija

(Zadeva T-654/16) ([1])

(Damping – Uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Kitajske – Člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 11(3) in (5) ter člen 17 Uredbe (EU) 2016/1036) – Zavrnitev zahtevka za delni vmesni na damping omejeni pregled dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 917/2011 – Trajna sprememba okoliščin – Vzorčenje – Individualna preiskava – Nesodelovanje v preiskavi, na podlagi katere so bili sprejeti dokončni ukrepi)

(2018/C 381/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Kitajska) (zastopnika: B. Spinoit in D. Philippe, avocats)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky in A. Demeneix, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije C(2016) 4259 z dne 11. julija 2016 o zavrnitvi zahtevka za delni vmesni pregled, omejen na dampinške vidike dokončnih protidampinških ukrepov, ki so bili z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 917/2011 z dne 12. septembra 2011 uvedeni na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 428, 21.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – De Geoffroy in drugi/Parlament

(Zadeva T-788/16) ([1])

(Javni uslužbenci – Uradniki – Dopusti – Sprejetje novih smernic parlamenta v zvezi z dopusti – Posamični sklepi, ki so bili na podlagi novih smernic sprejeti glede tolmačev – Obveznost obrazložitve – Očitna napaka pri presoji – Interes službe – Ugovor nezakonitosti)

(2018/C 381/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Dominique De Geoffroy (Bruselj, Belgija) in 14 tožečih strank, ki so navedene v prilogi sodbe (zastopnika: sprva N. de Montigny in J.-N. Louis, nato N. de Montigny, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnici: E. Taneva in L. Deneys, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Smernic Parlamenta z dne 21. marca 2016 o izvajanju člena 4(5) notranjih pravil glede upravljanja dopustov za tolmače, drugič, sklepa Parlamenta z dne 12. aprila 2016 o ugoditvi prošnji za dopust Françoise Joostens, tako da se zaprošeni dnevi dopusta vštejejo v kvoto 3,5 dneva, tretjič, sklepa Parlamenta z dne 2. junija 2016 o zavrnitvi dopusta, za katerega je zaprosila Françoise Joostens, in, četrtič, sklepa Parlamenta z dne 13. junija 2016 o zavrnitvi dopusta, za katerega je zaprosil Stéphane Grosjean.

Izrek

1. *Odločba Evropskega parlamenta z dne 13. junija o zavrnitvi dopusta, za katerega je zaprosil Stéphane Grosjean se razglasi za nično.*

2. *V preostalem delu se tožba zavrne.*

3. *Vsaka stranka nosi svoje stroške.*

([1]) UL C 14, 16.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Zadeva T-905/16) ([1])

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka NUIT PRECIEUSE – Prejšnja nacionalna besedna znamka EAU PRECIEUSE – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 381/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irska) (zastopnika: P. Maeyaert in J. Muyldermans, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: A. Lukošiūtė, D. Walicka in D. Gája, agenti)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francija) (zastopnik: F. Cordt, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. oktobra 2016 (zadeva R 2596/2015-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Chefaro Ireland et Laboratoires M&L.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Chefaro Ireland DAC se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 53, 20.2.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Healy/Komisija

(Zadeva T-55/17) ([1])

(Javni uslužbenci – Pogodbeni uslužbenci – Zaposlovanje – Notranji natečaj – Oblikovanje rezervnega seznama za zaposlovanje asistentov – Pogoj za pripustitev k natečaju, ki se nanaša na dobo službovanja pri Komisiji – Nepripustitev k sodelovanju na preizkusih natečaja)

(2018/C 381/25)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: John Morrison Healy (Celbridge, Irska) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Berscheid in L. Radu Bouyon, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe komisije za notranji natečaj COM/02/AST/16 (AST 2), s katero je bila zavrnjena prijava tožeče stranke.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Johnu Morrisonu Healyju se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Pelikan/EUIPO – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS)

(Zadeva T-112/17) ([1])

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije NEW ORLEANS PELICANS – Prejšnje besedne znamke Evropske unije in prejšnja nacionalna figurativna znamka Pelikan – Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (EU) št. 2017/1001)

(2018/C 381/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Nemčija) (zastopnik: U. Hildebrandt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Gája in D. Walicka, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: NBA Properties, Inc. (New York, New York, Združene države) (zastopnika: sprva M. Chapple, nato T. Elias, barristers)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. decembra 2016 (zadeva R 408/2016-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Pelikan Vertriebsgesellschaft in NBA Properties.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 129, 24.4.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2018 – Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Zadeva T-584/17) ([1])

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PRIMART Marek Łukasiewicz – Prejšnje nacionalne besedne znamke PRIMA – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8 (1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 381/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz (Wołomin, Poljska) (zastopnik: J. Skołuda, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: S. Palmero Cabezas, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bolton Cile España, SA (Madrid, Španija) (zastopniki: F. Celluprica, F. Fischetti in F. De Bono, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. junija 2017 (zadeva R 1933/2016-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Bolton Cile España in Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart" Marek Łukasiewicz.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart" Marek Łukasiewicz se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 374, 6.11.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – Front Polisario/Svet

(Zadeva T-180/14) ([1])

(Ničnostna tožba – Partnerski sporazum med Unijo in Kraljevino Maroko v ribiškem sektorju – Protokol, ki določa ribolovne možnosti iz tega sporazuma – Akt sklenitve – Uporaba navedenega sporazuma in protokola za ozemlje Zahodne Sahare in vode ob njeni obali – Neobstoj procesnega upravičenja – Nedopustnost)

(2018/C 381/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et Rio du Oro (Front Polisario) (zastopnik: G. Devers, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: S. Kyriakopoulou, A. de Elera-San Miguel Hurtado in A. Westerhof Löfflerová, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre in E. Paasivirta, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta 2013/785/EU z dne 16. decembra 2013 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega prispevka iz Sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o partnerstvu v ribiškem sektorju, v imenu Evropske unije (UL 2013, L 349, str. 1), in drugič, Sklepa Komisije (EU) 2018/393 z dne 12. marca 2018 o odobritvi, v imenu Evropske unije, spremembe Protokola med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega prispevka iz Sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o partnerstvu v ribiškem sektorju (UL 2018, L 69, str. 60).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) poleg svojih stroškov nosi stroške Sveta Evropske unije.*

3. *Evropska komisija nosi svoje stroške.*

([1]) UL C 184, 6.6.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. julija 2018 – Apple Distribution International/Komisija

(Zadeva T-101/17) ([1])

(Tožba za razglasitev ničnosti – Državne pomoči – Načrtovana pomoč Nemčije, ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje filmske produkcije in distribucije – Sklep, s katerim je pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgom – Neobstoj posamičnega nanašanja – Nedopustnost)

(2018/C 381/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Apple Distribution International (Cork, Irska) (zastopniki: S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr in A. Patsa, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: J. Samnadda, G. Braun in B. Stromsky, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije (EU) št. 2016/2042 z dne 1. septembra 2016 o shemi državne pomoči SA.38418 – 2014/C (prej 2014/N), ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje filmske produkcije in distribucije (UL 2016, L 314, str. 63).

Izrek

1. *Tožba se zavrže kot nedopustna.*

2. *O predlogih za intervencijo, ki so jih vložili Zvezna republika Nemčija, Francoska republika in Filmförderungsanstalt, ni treba odločati.*

3. *Apple Distribution International nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov, ki jih je priglasila Evropska Komisija, razen tistih, ki se nanašajo na predloge za intervencijo.*

4. *Apple Distribution International, Komisija, Zvezna republika Nemčija, Francoska republika in Filmförderungsanstalt nosijo vsaka svoje stroške, povezane s predlogi za intervencijo.*

([1]) UL C 121, 18.4.2017.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. avgusta 2018 – IFSUA/Svet

(Zadeva T-251/18 R)

(Predlog za izdajo začasne odredbe – Možnosti ribolova za določene vrste ribjega staleža – Ukrepi za ribolov brancinov – Prepoved ribolova v okviru športnega ribolova – Predlog za odlog izvršitve – Neobstoj nujnosti)

(2018/C 381/30)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španija) (zastopnik: T. Gui Mori, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: F. Naert in P. Plaza García, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnice: M. Morales Puerta, F. Moro in A. Stobiecka-Kuik, agentke)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU, s katerim se želi doseči odlog izvršbe člena 2(2) in člena 9(4) in (5) Uredbe Sveta (EU) 2018/120 z dne 23. januarja 2018 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2018 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki veljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije, ter o spremembi Uredbe Sveta (EU) 2017/127 (UL 2018, L 27, str. 1).

Izrek

1. *Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.*

2. *Odločitev o stroških se pridrži.*

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. julija 2018 – CdT/EUIPO

(Zadeva T-417/18 R)

(Začasna odredba – Institucionalno pravo – Prevajalske storitve, potrebne za delovanje EUIPO – Uporaba zunanjih izvajalcev – Predlog za začasne ukrepe – Neobstoj nujnosti)

(2018/C 381/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Prevajalski center za organe Evropske unije (CdT) (zastopnika: J. Rikkert in M. M. Garnier, agenta)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: N. Bambara in D. Hanf, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za, prvič, odložitev izvršitve odločb EUIPO glede ukrepov, ki so namenjeni temu, da se lahko za storitve prevajanja, potrebne za njegovo delovanje, uporabi druge izvajalce kot je CdT in, drugič, naj se EUIPO odredi, da v dodatku k Uradnemu listu Evropske unije objavi obvestilo o zadržanju njegovega razpisa glede opravljanja prevajalskih storitev in da ne podpiše pogodb v zvezi s tem razpisom.

Izrek

1. *Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.*

2. *Odločitev o stroških se pridrži.*

Tožba, vložena 9. avgusta 2018 – Compañia de Tranvías de la Coruña/Komisija

(Zadeva T-485/18)

(2018/C 381/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Compañia de Tranvías de la Coruña (A Coruña, Španija) (zastopnik: J. Monrabà Bagan, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2018) 3780 final z dne 7. junija 2018 o dostopu do dokumentov razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: 1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da izpodbijani sklep vsebuje bistvene kršitve postopka.

   — V Sklepu ni navedena zadostna obrazložitev za zavrnitev dostopa ali odobritev delnega dostopa do dokumentov v zvezi z neobstojem povezave med postopki, ki so v teku pri Sodišču (Združeni zadevi C-350/17 Mobit ([1]) in C-351/17 Autolinee Toscane ([2])), ter zahtevo za dostop do dokumentov.

   — Zadostna obrazložitev je bistvena procesna predpostavka in jo mora Evropska komisija vedno spoštovati.

   — Nezadostna obrazložitev pomeni, da izpodbijani sklep ni v skladu s členom 296, drugi odstavek, PDEU, zaradi česar ga je treba na podlagi člena 264, prvi odstavek, PDEU razglasiti za ničnega.

2. Drugi tožbeni razlog: Z drugim tožbenim razlogom se podredno zatrjuje obstoj prevladujočega javnega interesa glede razkritja dokumentov, dostop do katerih je bil z izpodbijanim sklepom zavrnjen.

   — Dokumenti, dostop do katerih je bil zaprošen, so v javnem interesu, saj bi bili v pomoč pri razlagi bistvenih točk uredb EU o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza, ki jih je Evropska komisija že uporabila.

   — Čeprav bi Sodišče ugotovilo povezavo med zgoraj navedenimi združenimi zadevami C-350/17 Mobit in C-351/17 Autolinee Toscane ter zahtevo za dostop do dokumentov, člen 4(2) Uredbe št. 1049/2001 ([3]) nazadnje vendarle omogoča dostop do dokumentov, če za razkritje prevlada javni interes.

— Pomembnost dokumentov ne zgolj za tožečo stranko, ampak za katerikoli organ ali zainteresirano osebo, ki hoče uporabiti uredbe EU o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza, pomeni prevladujoč javni interes, zaradi katerega bi dostop torej moral biti odobren.

([1]) Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je Consiglio di Stato (posebna komisija državnega sveta, Italija) vložil 12. junija 2017 v zadevi Mobit Soc.cons. a.r.l./Regione Toscana (UL 2017 C 330, str. 4).

([2]) Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je Consiglio di Stato (posebna komisija državnega sveta, Italija) vložil 12. junija 2017 – Autolinee Toscane SpA v Mobit Soc.cons. a.r.l. (UL 2017 C 330, str. 5).

([3]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tožba, vložena 15. avgusta 2018 – Danske Slagtermestre/Evropska komisija

(Zadeva T-486/18)

(2018/C 381/33)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Danske Slagtermestre (Odense, Danska) (zastopnik: H. Sønderby Christensen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 19. aprila 2018 v zadevi državne pomoči SA.37433(2017/FC), notificirano pod dokumentarno številko C(2018) 2259;

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila načelo kontradiktornosti (*audi alteram partem*).

   Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila načelo *audi alteram partem* (glej člen 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah) s tem, da Danske Slagtermestre ni dala možnosti, da se izreče v zvezi z navedbami nasprotne stranke, na podlagi katerih je Komisija utemeljila svoj sklep v tej zadevi.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija ni bila nepristranska pri sprejetju svojega sklepa.

   Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila pravico Danske Slagtermestre do nepristranskega obravnavanja.

3. Tretji tožbeni razlog: Pomoč daje prednost.

4. Četrti tožbeni razlog: Pomoč je selektivna.

5. Peti tožbeni razlog: Pomoč je dodelila država ali je dodeljena iz državnih sredstev.

6. Šesti tožbeni razlog: Pomoč izkrivlja konkurenco.

7. Sedmi tožbeni razlog: Pomoč vpliva na trgovino med državami članicami.

Tožeča stranka v utemeljitev tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega tožbenega razloga med drugim trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo z ugotovitvijo, da ukrep ni podelil prednosti določenim podjetjem.

— Prvič, zatrjuje se, da ukrep daje velikim klavnicam prednost, ker ukrep zagotavlja, da male klavnice plačujejo več kot dvakrat več prispevka za odpadne vode na glavo živali za zakol v primerjavi z velikimi klavnicami, ki zato lahko plačajo višjo ceno dobaviteljem.

— Drugič, zatrjuje se, da ni objektivnega razloga za to, da se znižanje prispevka za odpadne vode odobri le velikim klavnicam, kadar je zaračunani dejanski strošek enak za male, srednje velike in velike klavnice, in da ukrep lahko temelji na dejanskem strošku le, če je znižanje priznano tudi malim klavnicam.

— Tretjič, zatrjuje se, da preskusa udeleženca v tržnem gospodarstvu (UTG), ki ga izvaja Komisija, ni mogoče uporabiti za presojo, ali ukrep podeljuje prednost, ker nobeno dansko podjetje nima pravice, da bi se odklopilo od centralne čistilne naprave, in ker na Danskem ni nobenega dejanskega ali potencialnega trga za odstranjevanje odpadne vode.

— Četrtič, zatrjuje se, da Komisija, čeprav je mogoče uporabiti preskus UTG, tega preskusa ni pravilno uporabila. Preskus UTG lahko temelji le na vrednostih, ugotovljenih v zvezi z dejavnostjo posameznega uporabnika. S tem preskusom ni združljivo, da se uporabijo povprečne vrednosti, pridobljene od drugih občin za izračun, in dalje, da se ne upoštevajo velike naložbe, ki so jih izvedle čistilne naprave, v obliki izdatkov za infrastrukturo odpadnih vod in razširitev njihovih naprav za namen priključitve velikih podjetij, prejemnikov pomoči, na občinske čistilne naprave.

Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – PO/ESZD

(Zadeva T-494/18)

(2018/C 381/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: PO (zastopnik: N. de Montigny, avocat)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odloči glede:

  — izračuna z dne 17. oktobra 2017, ki ji ga je kadrovska služba ESZD posredovala z elektronsko pošto istega dne;

  — elektronske pošte z dne 16. januarja 2018, ki ji jo je poslala kadrovska služba ESZD in ki potrjuje neobstoj pravne podlage za prekoračitev praga iz Kadrovskih predpisov za njenega sina in hči;

  — po potrebi odločbe o zavrnitvi pritožbe, vložene dne 17. januarja 2018, ki je bila tožeči stranki vročena 17. maja 2018;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti, ker izpodbijana odločba, obvestilo z dne 15. aprila 2016 in obvestilo z dne 22. septembra 2016, na katerih temelji ta odločba, in *Guidelines*, kršijo Kadrovske predpise za uradnike Evropske unije in njihovo Prilogo X.

2. Drugi tožbeni razlog: nezakonitost individualne odločbe, ki se v tem primeru izpodbija, zaradi teh očitkov:

   — kršitev načel predvidljivosti, legitimnih pričakovanj in pravne varnosti ter kršitev načela dobrega upravljanja ter njihovih pridobljenih pravic;

   — kršitev pravice do družine in izobraževanja;

   — kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije;

   — neobstoj tehtanja interesov in spoštovanja načela sorazmernosti sprejetega ukrepa.

Tožba, vložena 6. septembra 2018 – K.A. Schmersal Holding/EUIPO – Tecnium (tec.nicum)

(Zadeva T-527/18)

(2018/C 381/35)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Nemčija) (zastopnik: A. Haudan, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Tecnium, SA (Manresa, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije tec.nicum – Znamka Evropske unije št. 13 626 791

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. junija 2018 v zadevi R 2427/2017-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bila z njo potrjena zavrnitev registracije prijavljene znamke za razred 42;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

— Neobstoj resne in dejanske uporabe znamke, na kateri temelji ugovor;

— nepopolna določitev upoštevne javnosti;

— neobstoj podobnosti storitev;

— neobstoj podobnosti nasprotujočih si znamk;

— neobstoj verjetnosti zmede.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Zadeva T-715/15) ([1])

(2018/C 381/36)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

([1]) UL C 59, 15.2.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)

(Zadeva T-773/15) ([1])

(2018/C 381/37)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

([1]) UL C 78, 29.2.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Zadeva T-72/16) ([1])

(2018/C 381/38)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

([1]) UL C 118, 4.4.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Sky/EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Zadeva T-288/17) ([1])

(2018/C 381/39)

Jezik postopka: angleščina

Predsednica prvega senata je odredila izbris zadeve.

([1]) UL C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL